

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 093095 18 Gž 2
Brčko, 30.01.2019. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Klaić Ilje kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Nedić Srđana kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice K. A. iz B., zastupane po punomoćniku O. Č., advokatu iz B., protiv tuženog „E. O.“ d.d. S., zastupanog po zakonskom zastupniku M. D. i Advokatskom društvu M., Ma. & P., radi naknade štete, vrijednost p.s. 7.000,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 093095 18 P 2 od 06.09.2018. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 30.01.2019. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog „E. O.“ d.d. S. SE DJELIMIČNO USVAJA i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 093095 18 P 2 od 06.09.2018. godine, PREINAČAVA tako što se tuženi obavezuje da tužiteljici K. A., na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja životne aktivnosti, pored isplaćenog iznosa od 7.000,00 KM isplatiti umjesto dodatnog iznosa od 7.000,00 KM dodatni iznos od 5.500,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 06.09.2018. godine kao od dana presuđenja do isplate, i da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.058,25 KM, sve u roku od 30 dana od dana prijema ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Zahtjev tužiteljice od dosuđenog iznosa od 12.500,00 KM do traženog iznosa na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja životne aktivnosti od 14.000,00 KM, SE ODBIJA.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom odlučeno je na slijedeći način:

„OBAVEZUJE SE tuženi „E. O.“ DD S. da tužiteljici K. A. iz B. na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog umanjena opšte životne aktivnosti, pored već isplaćenog novčanog iznosa od 7.000,00 KM, isplati i dodatni novčani iznos od 7.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 06.09.2018. godine kao dana presuđenja, a sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijeljnom prinudnog izvršenja.

Tuženi je dužan tužiteljici naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.367,63 KM u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijeljnom prinudnog izvršenja.“

Navedenu presudu žalbom pobija tuženi zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o troškovima i predlaže „da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odluku ili da se pobijana presuda preinači i odbije tužbeni zahtjev u cijelosti“.

Traži da se tužiteljica obaveže i na naknadu troškova žalbenog postupka (na ime nagrade za sastavljanje žalbe traži iznos od 526,50 KM-po AT sa PDV-om i traži naknadu troška takse na žalbu, po odluci suda).

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14), ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga:

Odlučujući o zahtjevu tužiteljice za naknadu nematerijalne štete na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjena životne aktivnosti prvostepeni sud je nakon odluke Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (presude, broj 96 o P 093095 17 Gž od 13.11.2017. godine, kojim je ukinuta presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 093095 15 P od 12.06.2017. godine, u dijelu kojim je tuženi obavezan da tužiteljici na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog umanjena životne aktivnosti plati iznos od 14.000,00 KM) donio pobijanu presudu kojom je utvrdio da tužiteljici na ime naknade za ovaj vid štete pripada iznos od 14.000,00 KM i tuženog „E. O.“ DD S. je obavezao da tužiteljici (za ovu štetu) plati, pored već isplaćenog iznosa od 7.000,00 KM „i dodatni novčani iznos od 7.000,00 KM“, sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate a kod utvrđenih činjenica u postupku

da se dana 29.08.2014. godine u P. dogodila saobraćajna nezgoda

da je saobraćajnu nezgodu prouzrokovalo putničko motorno vozilo „M.“, registarskih oznaka o.-A-8., kojim je upravljao F. Z., a koje vozilo je bilo osigurano kod tuženog, po polisi broj 1294180328

da je tužiteljica, koja je upravljala putničkim motornim vozilom „P.“ registarskih oznaka E ..-A-..., u saobraćajnoj nezgodi zadobila tjelesne povrede i to: nagnječenje desnog skočnog zgloba, grudnog koša i obje podlaktice i prelom desne petne kosti i prelom baze desne lisnjače,

da se prema nalazu vještaka ortopeda H. dr D. posljedice zadobijenih povreda kod tužiteljice ogledaju: u ograničenoj pokretljivosti zgloba (izmijenjeno je stanje desnog skočnog zgloba zbog nastalih preloma i deformacija) pa svaki dugotrajan hod i svaki fizički okret koji iziskuje pretjerani napor dovodi do bola i ograničenja u pokretu, da je penjanje uz stepenice otežano, da je otežana šetnja, da skraćenje noge utiče na druge zglobove, kuk i kičmu i da tužiteljica šepa pri hodu što sve ograničava njene svakodnevne aktivnosti i moraće ulagati dodatne napore u svakodnevnom životu, da će zbog narušene anatomske strukture zgloba doći do pogoršanja pokretljivosti i da je, prema navedenom, umanjeno životne aktivnosti sa aspekta ortopedije vezano za fizički dio, u procentu od 25%

da je prema nalazu vještaka neuropsihijatra B. D. kod tužiteljice bila prisutna duševna patnja zbog umanjeno životne aktivnosti i da je trajno umanjeno opšte životne aktivnosti 3% „sa aspekta psihičkog preživljavanja stanja u kome se nalazi, zbog toga što je ostavilo trajne posljedice, vidljivo poremećen hod“

da su se vještaci ortoped i neuropsihijatar saglasili da je procenat umanjeno opšte životne aktivnosti od 3%, koji je utvrdila vještak neuropsihijatar, umanjeno životne aktivnosti pored onog što je našao vještak ortoped („procenat umanjeno opšte životne aktivnosti koji je našao neuropsihijatar nije vezan za dio od 25%, kao procenat umanjeno sa aspekta ortopedije“), odnosno saglasili su se „da je ukupno umanjeno opšte životne aktivnosti tužiteljice 28%“

pa kako je vještačenjem po vještacima ortopedu i neuropsihijatru (čije nalaze je sud prihvatio kao stručne i objektivne) utvrđeno da je ukupno umanjeno opšte životne aktivnosti kod tužiteljice 28%, a imajući u vidu težinu povrede, značaj povrijeđenog dobra, cilj kome naknada služi, kao i to da se naknadom ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njenom prirodom, našao je prvostepeni sud da je shodno članu 200 Zakona o obligacionim odnosima i Orijentacionim kriterijima od 01.04.2016. godine (koji su u primjeni u postupcima koji se vode pred sudovima Distrikta) pravična novčana naknada koja pripada tužiteljici za ovaj vid štete, iznos od 14.000,00 KM.

Kod toga da je tuženi tužiteljici na ime naknade ove štete uplatio iznos od 7.000,00 KM, tuženog je izrekom presude obavezao na isplatu dodatnog iznosa od 7.000,00 KM, „kao razliku između pravične naknade koja tužiteljici pripada i isplaćenog iznosa“. Zakonsku zateznu kamatu na iznos od 7.000,00 KM

prvostepeni sud je dosudio od 06.09.2018. godine kao dana presuđenja, primjenom članova 277 i 324 Zakona o obligacionim odnosima.

Tuženi, iako prema uvodu žalbe prvostepenu presudu pobija iz svih žalbenih razloga, navodima obrazloženja žalbe tvrdi da je pobijana presuda donesena pogrešnom primjenom materijalnog prava, odnosno pogrešnom primjenom člana 200 Zakona o obligacionim odnosima jer sud nije pravilno utvrdio pravičan iznos naknade koji tužiteljici pripada po osnovu umanjenja životne aktivnosti i obrazlaže

da je prvostepeni sud (i u ponovnom postupku) utvrdio procenat umanjenja životne aktivnosti kod tužiteljice „prostim matematičkim sabiranjem procenata umanjenja utvrđenim od vještaka ortopeda i vještaka neuropsihijatra“, iako je odlukom Apelacionog suda od 13.11.2017. godine ukazano „da je nezakonito postupanje prvostepenog suda u pogledu takvog utvrđivanja ukupnog procenta umanjenja životne aktivnosti“

i da je vještak ortoped previsoko odredio procenat umanjenja životne aktivnosti tužiteljice na 25% „jer je prema Tablicama za procjenu umanjenja životne aktivnosti procenat umanjenja kod tužiteljice maksimalno do 15%“

da je vještak neuropsihijatar paušalno odredila procenat umanjenja od 3% jer nije utvrdila da je kod tužiteljice, uslijed predmetnog događaja i posljedica povređivanja, došlo do psihičkog poremećaja odnosno oboljenja pa da se zbog poremećaja (oboljenja) odredi procenat umanjenja životne aktivnosti nego je procenat određen na temelju tužiteljicinog subjektivnog odnosa prema smetnjama koje zbog povređivanja trpi. Nalazi da kod navedenog, pravilnom primjenom odredbe člana 200 Zakona o obligacionim odnosima, tužiteljicu treba odbiti sa zahtjevom (u ovom postupku) za naknadu nematerijalne štete, na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti, pa žalbeni prijedlog tako i određuje.

Ovaj sud nalazi da je tvrdnja tuženog o pogrešnoj primjeni materijalnog prava (člana 200 Zakona o obligacionim odnosima) kada je prvostepeni sud tužiteljici dosudio iznos od 7.000,00 KM, kao dodatni iznos koji tuženi treba da joj plati na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja životne aktivnosti, osnovana.

Naime, u presudi Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 093095 17 Gž od 13.11.2017. godine, (kojom je prvostepena presuda djelimično potvrđena a ukinuta u dijelu dosude tužiteljici naknade na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti) ukazano je prvostepenom sudu da nije mogao sam utvrđivati ukupan procenat umanjenja životne aktivnosti kod tužiteljice nego da je potrebno da se o ukupnom stepenu (procentu) umanjenja, kao o stručnom pitanju, izjasne vještaci a da sud taj dokaz cijeni prema odredbi člana 8 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U ponovnom postupku vještaci su se, nakon što su nalaze iznijeli odnosno obrazložili pred sudom, saglasili da je umanjene životne aktivnosti kod tužiteljice 28% tako što je vještak ortoped naveo da je sa aspekta ortopedije umanjene životne aktivnosti vezano za fizički dio 25%, i da procenat umanjena opšte životne aktivnosti koji je našla vještak neuropsihijatar od 3% „nije vezan za ovaj dio od 25% pa je ukupno umanjene životne aktivnosti kod tužiteljice 28%“, a vještak neuropsihijatar je naveo da kada kod tužiteljice postoji trajno umanjene životne aktivnosti od 3% „sa aspekta psihičkog preživljavanja stanja u kome se nalazi zbog toga što je ostavilo trajne posljedice, vidljivo poremećen hod“ i kod toga da je vještak ortoped našao umanjene životne aktivnosti od 25%, da je onda ukupno umanjene životne aktivnosti kod tužiteljice 28%.

Kod nalaza i mišljenja vještaka ortopeda i neuropsihijatra, kojim nalazima i mišljenjima je sud poklonio vjeru kao stručnim i objektivnim i poklonio vjeru njihovom izjašnjenju odnosno mišljenju u pogledu ukupnog procenta umanjena životne aktivnosti tužiteljice, utvrdio je prvostepeni sud da je procenat umanjena životne aktivnosti kod tužiteljice 28%.

Dakle, o ukupnom procentu umanjena životne aktivnosti tužiteljice vještaci su se izjasnili pa ne stoji tvrdnja žalbe tuženog da je prvostepeni sud, u ponovnom postupku, sam utvrđivao procenat umanjena životne aktivnosti prostim matematičkim sabiranjem procenata utvrđenih od vještaka ortopeda i vještaka neuropsihijatra.

Međutim, po ocjeni ovog suda tuženi žalbom osnovano ukazuje da kada je pravična naknada, koja pripada tužiteljici za ovaj vid nematerijalne štete, određivana da prvostepeni sud nije mogao utvrditi procenat umanjena životne aktivnosti od 28% i naknadu odrediti uzimanjem u ocjenu tog procenta (procenat od 25% koji je odredio vještak ortoped i procenat od 3% koji je odredio vještak neuropsihijatar).

Naime, prema nalazu i mišljenju vještaka neuropsihijatra B. D. tužiteljica na dan povređivanja nije doživjela tešku psihičku traumu koja je, nakon saniranja fizičkih trauma, dovela do nastupanja psihičkih promjena kod tužiteljice tako da je kod tužiteljice zbog doživljenog straha došlo do trajnog poremećaja duševnog zdravlja u obliku posttraumatskog stresnog poremećaja, na šta tuženi ukazuje žalbom onim navodima kada kaže „da vještak neuropsihijatar nije utvrdila da je kod tužiteljice uslijed predmetnog događaja, povređivanja kao i posljedica povređivanja došlo do psihičkog poremećaja odnosno oboljenja pa da je procenat umanjena životne aktivnosti od 3% ovaj vještak zbog toga odredila“. Kod takvog stanja stvari pravična naknada, za ovaj vid nematerijalne štete, tužiteljici se može odrediti na osnovu nalaza i mišljenja vještaka ortopeda (za koji je prvostepeni sud ocijenio da je sačinjen po pravilima medicinske struke) a koji se izjasnio da je procenat umanjena životne aktivnosti kod tužiteljice 25%, kao i u čemu se sastoji umanjene životne aktivnosti.

S obzirom da je vještak ortoped, procenat umanjenja životne aktivnosti od 25% nalazom i mišljenjem odredio imajući u vidu sve fizičke tegobe tužiteljice izazvane posljedicama tjelesnih povreda (koje utvrđenje tuženi ne dovodi u pitanje navodom žalbe da je procenat previsoko određen jer da je prema Tablicama, opšteprihvaćenim u sudskoj praksi, za posljedice povrede tužiteljice procenat do 15%), kao i izjašnjenjem pred sudom (kada je nalaz i mišljenje obrazlagao) i da se pred sudom jasno i decidno očitovao u čemu se manifestuje funkcionalno ograničenje tužiteljice kao posljedica tjelesne povrede (sve navedeno na strani sedam obrazloženja prvostepene presude, u prvom stavu i u obrazloženju ove presude) onda tužiteljici, primjenom člana 200 Zakona o obligacionim odnosima, imajući u vidu u čemu se sastoji umanjenje pojedinih životnih aktivnosti kod tužiteljice i njenu dob (rođena je 1969. godine), pripada naknada u iznosu od 12.500,00 KM, koja predstavlja pravičnu naknadu i prema Orijentacionim kriterijima za utvrđivanje pravične naknade nematerijalne štete, koji su u primjeni u postupcima pred sudovima Distrikta od 01.04.2016. godine.

S obzirom da je tuženi platio tužiteljici na ime naknade za ovaj vid nematerijalne štete iznos od 7.000,00 KM (nesporno u postupku) izrekom ove presude, a preinačavanjem prvostepene presude na osnovu odredbe člana 338 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, obavezan je tuženi da tužiteljici plati dodatni novčani iznos od 5.500,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 06.09.2018. godine do isplate (prema članu 277 i članu 324 Zakona o obligacionim odnosima).

Budući da je odredbom člana 130. stav 2 Zakona o parničnom postupku propisano da kada sud, odlučujući u žalbenom postupku, preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek, da je dužan odlučiti o troškovima cijelog postupka, onda je ovaj sud na osnovu ove odredbe i odredbe člana 119. Zakona o parničnom postupku, odlučio o troškovima ovog spora i našao je da je tuženi dužan tužiteljici nadoknaditi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 2.058,25 KM.

Naime, prema vrijednosti spora u iznosu od 19.536,60 KM (koji iznos je tužiteljica potraživala prvobitnim tužbenim zahtjevom stavljenim u tužbi) tužiteljici, saglasno odredbi člana 7. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH (“Službeni glasnik Federacije Bosne i Hercegovine”, broj 67/02- u daljem tekstu AT F BiH), pripada nagrada na ime sastava tužbe od 12.11.2015. godine po punomoćniku u iznosu od 382,59 KM (u navedeni iznos uračunat PDV jer je punomoćnik tužiteljice dostavio dokaz da je obveznik navedenog poreza), te, u skladu sa tarifnim brojem 1. tačka 1. Zakona o sudskim taksama Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 5/01, 12/02 i 23/03- u daljem tekstu Zakon o sudskim taksama) na ime takse na tužbu iznos od 200,00 KM. Imajući u vidu da je tuženi nakon podnošenja tužbe na ime naknade štete tužiteljici isplatio prvo iznos od 10.970,00 KM a zatim i iznos od 3.694,83 KM, te da je i pored toga tužiteljici ovom presudom dosuđen i iznos od 5.500,00 KM, onda je

njen uspjeh u odnosu na prvobitnu vrijednost spora u omjeru od 100 %, pa joj za gore navedene stavke pripada ukupan iznos od 582,59 KM.

U odnosu na zahtjev koji je opredijelila (smanjila) na pripremnom ročištu održanom 25.01.2016. godine na iznos od 5.900,67 KM, tužiteljica je u konačnici takođe u cjelosti uspjela u ovom sporu, pa joj, saglasno odredbi člana 9. stav 2. AT F BiH, za troškove nagrade advokatu za zastupanje na pripremnom ročištu održanom 25.01.2017. godine pripada iznos od 94,77 KM (u navedeni iznos uračunat PDV), te za zastupanja na ročištima za glavnu raspravu održanim dana 28.03.2017. godine i 16.05.2017. godine iznos od po 189,54 KM (saglasno odredbi člana 9. stav 1. AT F BiH uz uračunati i PDV).

Nakon što je podneskom od 17.05.2017. godine tužiteljica svoj zahtjev opredijelila na iznos od 10.225,60 KM, njen uspjeh u ovoj parnici je u omjeru od 89,92 % (kod toga da je tuženi 08.06.2018. godine tužiteljici isplatio i iznos od 3.694,83 KM, te da je i pored toga tužiteljici ovom presudom drugostepenog suda dosuđen i iznos od 5.500,00 KM), pa joj u skladu sa odredbom člana 9. stav 2. AT F BiH pripada nagrada punomoćniku za zastupanje na ročištu održanom 12.06.2017. godine pripada iznos od 224,10 KM (89,92 % od 249,21 KM) te, u skladu sa tarifnim brojem 2. tačka 1. Zakona o sudskim taksama na ime takse na presudu iznos od 179,84 KM (89,92 % od 200,00 KM). Navedena vrijednost spora od 10.225,60 KM je egzistirala i u ponovnom postupku (kada se odlučivalo samo o pravu tužiteljice na naknadu nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja opšte životne aktivnosti) sve do 05.09.2018. godine, radi čega tužiteljici, saglasno člana 9. stav 2. AT F BiH uz uračunati i PDV), za pristup punomoćnika na pripremno ročište održano 30.05.2018. godine pripada iznos od 112,05 KM (89,92 % od 124,61 KM).

Tužiteljica je podneskom od 05.09.2018. godine konačno opredijelila svoj zahtjev na iznos od 7.000,00 KM, pa joj, u skladu sa odredbom člana 9. stav 1. AT F BiH, pripada nagrada punomoćniku za zastupanje na ročištima za glavnu raspravu održanim 05.09.2018. godine i 06.09.2018. godine u iznosu od po 203,58 KM (u navedeni iznos uračunat je i PDV). Kako je tužiteljici u konačnici ovom presudom dosuđen iznos od 5.500,00 KM, za pristup na gore navedena ročišta joj pripada iznos od 319,91 KM (78,57 % od 407,16 KM).

Osim toga tužiteljici pripadaju i troškovi vještačenja u punom iznosu od 520,00 KM (zbir svih troškova vještačenja po vještaku ortopedu H.D. i vještaku neuropsihijatru B. D.), obzirom da su svi ti troškovi bili nužni za utvrđivanje osnova i visine tužbenog zahtjeva.

Uzimajući u obzir sve gore izneseno tužiteljici pripadaju troškovi parničnog postupka u ukupnom iznosu od 2.412,34 KM.

S druge strane, tuženi ima pravo na naknadu troškova samo u onoj fazi postupka u kojoj tužiteljica nije u cjelosti uspjela u sporu i u postotku koji

odgovara njegovom (tuženikovom) uspjehu u sporu, tako da tuženom prvo, pripadaju, u skladu sa članom 9. stav 1. AT F BiH, troškovi nagrade punomoćniku za pristup na ročište održano 12.06.2017. godine (kada je v.sp. iznosila 10.225,60 KM) u iznosu od 25,12 KM (10,08 % iznosa od 249,21 KM, obzirom da je u toj fazi postupka uspjeh tužiteljice iznosio 89,92 %), zatim, primjenom člana 9. stav 2. AT F BiH, troškovi punomoćniku za pristup na pripremno ročište održano 30.05.2018. godine u iznosu od 12,56 KM (10,08 % iznosa od 124,61 KM), te, u smislu odredbe člana 9. stav 2. AT F BiH, troškovi punomoćnika za pristup na ročišta za glavnu raspravu održana dana 05.09.2018. godine i 06.09.2018. godine u iznosu od 87,25 KM (21,43 % iznosa od 407,16 KM, obzirom da je u toj fazi postupka uspjeh tužiteljice iznosio 78,57 %).

Pored toga, tuženom na ime nagrade punomoćniku za sastav žalbe izjavljene protiv prvostepene presude od 12.06.2017. godine pripada, u skladu sa članom 10. u vezi sa odredbom člana 7. AT F BiH, iznos od 37,68 KM (10,08 % od 373,82 KM, obzirom da je tom žalbom tuženi pobijao dosuđeni iznos od 10.225,60 KM a da je uspjeh tužiteljice u odnosu na taj iznos u omjeru od 89,92 %), te, saglasno Tarifnom broju 1. tačka 11. Zakona o sudskim taksama, i trošak takse na žalbu u iznosu od 40,32 KM (10,08 % od 400,00 KM).

Tuženom na ime nagrade punomoćniku za sastav žalbe izjavljene protiv prvostepene presude od 06.09.2018. godine pripada, u skladu sa članom 10. u vezi sa odredbom člana 7. AT F BiH, iznos od 65,44 KM (21,43 % od 305,37 KM, obzirom da je tom žalbom tuženi pobijao dosuđeni iznos od 7.000,00 KM a da je uspjeh tužiteljice u odnosu na taj iznos u omjeru od 78,57 %), te, saglasno Tarifnom broju 1. tačka 11. Zakona o sudskim taksama, i trošak takse na žalbu u iznosu od 85,72 KM (21,43 % od 400,00 KM).

U iznose, koji tuženom pripadaju na ime nagrade za zastupanje po punomoćniku na održanim ročištima i za sastav žalbi uračunat je i PDV, jer je punomoćnik tuženog dostavio dokaz da je obveznik navedenog poreza. Tuženom ne pripadaju troškovi prevoza njegovog punomoćnika na relaciji Tuzla-Brčko-Tuzla, obzirom da se ti troškovi mogu dosuditi samo ukoliko su isti, imajući u vidu sve okolnosti slučaja, bili opravdani sa stanovišta odredbe člana 120. stav 1. Zakona o parničnom postupku (da na području suda pred kojim se vodi parnica nema advokata koji vrše samostalnu profesionalnu djelatnost ili su svi već angažovani u postupku na suprotnoj strani ili su odbili da pružaju pravnu pomoć stranci...), a što ovdje nije slučaj, jer je tuženi imao mogućnost da angažuje jednako kvalifikovanog advokata i u sjedištu ovog suda i time izbjegne navedene troškove prevoza svog punomoćnika-advokata (takav stav zauzeo je i Ustavni sud Bosne i Hercegovine u svojoj odluci broj AP-1398/14 od 11.01.2017. godine, kao i Panel za ujednačavanje sudske prakse iz građanske oblasti u usaglašenom pravnom shvatanju od 22.07.2014. godine).

Obzirom na navedeno, tuženom pripadaju troškovi parničnog postupka u iznosu od 354,09 KM.

Sa navedenog, tužiteljica u skladu sa uspjehom u ovoj parnici ima pravo na naknadu troškova postupka u iznosu od 2.412,34 KM, a tuženi u iznosu od 354,09 KM, pa po pravilima o procesnom prebijanju troškova koji pripadaju tužiteljici i troškova koji pripadaju tuženom, pozitivna je razlika u korist tužiteljice i to u iznosu od 2.058,25 KM koji iznos je tuženi dužan na ime naknade troškova parničnog postupka u ovom sporu platiti tužiteljici.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Iljo Klaić